

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Enviro Tech International, Inc.

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-291/04 w odniesieniu do podniesionego przez wnoszącą odwołanie żądania naprawienia szkody;
- uznanie strony pozwanej odpowiedzialną za szkody poniesione przez wnoszącą odwołanie;
- tytułem posiłkowym, ponowne skierowanie sprawy do Sądu w celu orzeczenia w przedmiocie podniesionego przez wnoszącą odwołanie żądania naprawienia szkody, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania (w tym również kosztami postępowania przed Sądem).

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że oddalając podniesione przez nią żądanie naprawienia szkody ze względu na to, iż wnosząca odwołanie nie wykazała istnienia niezgodnego z prawem działania Komisji, Sąd naruszył prawo Unii Europejskiej. W szczególności wnosząca odwołanie wskazuje, że Sąd dokonał niewłaściwej wykładni wyroku Trybunału w sprawie C-425/08 i w konsekwencji naruszył prawo poprzez niezbadanie części trzeciej podniesionego przez nią zarzutu pierwszego dotyczącego „normalnego obchodzenia się lub użycia” oraz poprzez uznanie, że żądanie odszkodowawcze powinno zostać oddalone.

Z tych powodów wnosząca odwołanie twierdzi, że wyrok Sądu w sprawie T-291/04 powinien zostać uchylony w zakresie, w jakim dotyczy podniesionego przez nią żądania naprawienia szkody, i że strona pozwana powinna zostać uznana za odpowiedzialną za szkody poniesione przez wnoszącą odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm (Hiszpania) w dniu 26 kwietnia 2012 r. — Concepción Maestre García przeciwko Centros Comerciales CARREFOUR S.A.

(Sprawa C-194/12)

(2012/C 227/11)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Concepción Maestre García.

Strona pozwana: Centros Comerciales CARREFOUR S.A..

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy stoi na przeszkodzie takiej wykładni przepisów prawa krajowego, która nie pozwala na przerwanie urlopu, tak, by można było z niego skorzystać w pełnym jego wymiarze — lub w pozostałej części — jeżeli sytuacja czasowej niezdolności do pracy zaistniała przed okresem korzystania z urlopu i istnieją powody o charakterze produkcyjnym lub organizacyjnym, które uniemożliwiają skorzystanie z niego w późniejszym terminie?
- 2) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy stoi na przeszkodzie takiej wykładni przepisów prawa krajowego, która zezwala na jednostronne ustalenie przez pracodawcę okresu korzystania z urlopu zbiegającego się z sytuacją czasowej niezdolności do pracy, jeżeli brak jest wcześniejszego oświadczenia pracownika co do preferencji skorzystania z innego okresu i istnieje porozumienie pomiędzy przedstawicielami pracowników u pracodawcy i pracodawcą, które na to pozwala?
- 3) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy stoi na przeszkodzie takiej wykładni przepisów prawa krajowego, która zezwala na pieniężną rekompensatę za urlop, z którego nie skorzystano z powodu czasowej niezdolności do pracy, jeżeli istnieją powody produkcyjne lub organizacyjne, które nie pozwalają na skorzystanie z tego urlopu, pomimo iż nie doszło do rozwiązania umowy o pracę?

⁽¹⁾ Dz.U. L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) w dniu 30 kwietnia 2012 r. — Essent Belgium NV przeciwko Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

(Sprawa C-204/12)

(2012/C 227/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel